11/04/2021

«Αν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά σ’ εκείνον που πιστεύει»

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Κυριακή Δ΄Νηστειών – 11-4-2021

Το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα μας παρουσιάζει μια τραγική σκηνή. Ένας δυστυχισμένος πατέρας φέρνει το άρρωστο παιδί του να το θεραπεύσει ο Ιησούς. Η περιγραφή του πατέρα για τα συμπτώματα της αρρώστιας του παιδιού είναι συγκλονιστική: «Διδάσκαλε, σου έφερα τον γιο μου, που τον κυρίευσε δαιμονικό πνεύμα και του πήρε τη φωνή. Υποφέρει πολύ! Όταν τον πιάσει, τον ρίχνει στη γη, τον κάνει ν’ αφρίζει, να τρίζει τα δόντια του και τον αφήνει ξερό και αναίσθητο. Πολλές φορές τον έριξε στη φωτιά και στο νερό για να τον εξοντώσει».

Εμείς ζούμε στον 21ο αιώνα. Η επιστήμη και η τεχνολογία έχουν κάνει τεράστια πρόοδο. Οι υπολογιστές εγκαταστάθηκαν σε όλα τα σπίτια και το κινητό τηλέφωνο έχει απίστευτες δυνατότητες, για να μην

επεκταθούμε στα πάμπολλα άλλα επιστημονικά επιτεύγματα. Έτσι ο άνθρωπος θεώρησε ότι μπορεί να δώσει λύση σε όλα τα προβλήματά του μέσω της επιστήμης. Νόμισε ότι δεν χρειάζεται πια να πιστεύει σε μεταφυσικά δεδομένα, όπως οι παλιότεροι. Η πίστη στο Θεό και η λατρεία προς αυτόν, αντιμετωπίστηκαν ως ξεπερασμένες καταστάσεις, αταίριαστες στη σύγχρονη πραγματικότητα.

Ήρθε όμως ένας μικροσκοπικός ιός και κατατρόμαξε όλο τον πλανήτη. Η παντοδύναμη επιστήμη, φάνηκε ανίσχυρη μπροστά του. Οι άνθρωποι φοβισμένοι, κλειδωμένοι στα σπίτια τους, με φίμωτρο στο στόμα και αντισηπτικά στα χέρια, είναι κολλημένοι στην τηλεόραση και παρακολουθούν πόσοι αρρώστησαν και πόσοι πέθαναν κάθε μέρα. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης περνούν έμμεσα το μήνυμα, ότι ό Θεός δεν υπάρχει ή ότι δεν έχει τη δύναμη να μας βοηθήσει.

Ο σύγχρονος άνθρωπος έβαλε στη θέση του Θεού τον εαυτό του. Έκανε δηλαδή αυτό που οι αρχαίοι Έλληνες αποκαλούσαν «ύβρι» και είναι φυσικό επόμενο τώρα, να πληρώνει το τίμημα της στάσης του αυτής. Διαπιστώνει λοιπόν, ότι παρ’ όλη την τεχνολογική πρόοδο είναι ουσιαστικά αδύναμος. Μπροστά στον κίνδυνο του θανάτου αισθάνεται τον ίδιο φόβο που αισθανόταν και ο πρωτόγονος άνθρωπος. Μόνο που εκείνος έστρεφε την ελπίδα του προς τον Θεό που πίστευε.

Από τη δύσκολη κατάσταση που ζούμε, μόνο η αληθινή και ζωντανή πίστη στο Χριστό μπορεί να μας βγάλει. Ο Χριστός στην σημερινή Ευαγγελική περικοπή ρώτησε τον πατέρα, «αν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά σ’ εκείνον που πιστεύει». Είναι σαν να του έλεγε, από εσένα εξαρτάται η θεραπεία του γιού σου. Αν είσαι απόλυτα σίγουρος ότι μπορώ να τον θεραπεύσω, θα τον θεραπεύσω. Είναι εκπληκτική η ειλικρίνεια του πατέρα, που με δάκρυα είπε: « **Πιστεύω Κύριε, βόηθα με στην απιστία μου**», που σημαίνει, πιστεύω λίγο, βοήθησέ με εσύ να πιστέψω πολύ. Ο Κύριος εκτίμησε την όμορφη απάντηση του πατέρα και έκανε καλά το παιδί του.

Τα προβλήματα όλα, ατομικά ή παγκόσμια, βρίσκουν την λύση τους μόνο αν έχουμε δυνατή πίστη στο Χριστό. Το παράπονο του Ιησού για τους ανθρώπους της εποχής του: «Ω άπιστη γενιά! ως πότε θα είμαι μαζί σας; ως πότε θα σας ανέχομαι;», ισχύει πολύ περισσότερο για εμάς σήμερα. Αντί να τρέξουμε κοντά του σε αυτό το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε, όπως έκαναν οι πρόγονοί μας σε αντίστοιχες περιπτώσεις, φεύγουμε για να μην κολλήσουμε τον ιό μέσα στην εκκλησία μας. Ο Χριστός είναι η πηγή της ζωής, μεταδίδει ζωή και όχι θάνατο. Μόνο κοντά του και με τα μέσα που μας χάρισε, δηλαδή τα ιερά μυστήρια, μπορούμε να αποκρούσουμε κάθε κακό ατομικό ή ομαδικό. Θα μάθουμε ακόμη, να μην τρομάζουμε στη σκέψη του θανάτου και να γνωρίζουμε πως περιμένουμε

ανάσταση νεκρών και αιώνια ζωή.

Στην σημερινή ευαγγελική αφήγηση ακούσαμε επίσης πως όταν οι μαθητές Του ερώτησαν τον Κύριο γιατί αυτοί δεν μπόρεσαν να θεραπεύσουν το παιδί, αυτός τους απάντησε: «**Τα πονηρά πνεύματα με κανέναν τρόπο δε βγαίνουν παρά μόνο με προσευχή και με νηστεία**». Η προσευχή και η νηστεία είναι τα πνευματικά όπλα που προβάλλει, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο της Μ. Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία μας, για να νικήσουμε τις παγίδες του διαβόλου. Η προσευχή δηλώνει την φιλία μας και την επικοινωνία μας με το Χριστό και η νηστεία, ότι εμπιστευόμαστε τη ζωή μας σε Αυτόν.

Δεν είναι η τροφή που μας κρατάει στη ζωή, αλλά η θέληση του Θεού. Ο ίδιος είχε πει ότι: «Ο άνθρωπος δεν ζει μόνο με το ψωμί, αλλά με κάθε λόγο που βγαίνει από το στόμα του Θεού» (Μτ 4,4). Αυτό ακριβώς το μήνυμα θέλει η εκκλησία μας να κατανοήσουμε, και να βιώσουμε, πως η ύπαρξή μας εξαρτάται μόνο από τον Θεό. Αμήν.

Γραπτό κήρυγμα Ιεράς Μητροπόλεως Κερκύρας